

Biblická hodina – 9. december 2021

Pieseň: 219 – *Príd' Kráľu večný náš...*

Modlitba:

Láskavý Otče náš, v tomto nezvyčajnom advente nás posilňuje vedomie, že Ty sa nemeníš, si ten istý naveky. Ďakujeme, že sa k Tebe môžeme utiekať z našich bied a trápení a môžeme Ťa hľadať ako nášho pomocníka a utešovateľa. Ďakujeme, že našu pozornosť obraciaš na svojho Syna, Ježiša Krista, aby sme v Ňom našli útechu, nádej a potrebnú silu do našich zápasov, o ktorých vieme, že sami v nich nezvífajíme.

Pane Ježišu, ďakujeme, že si našou nádejou, a veľmi Ťa prosíme, aby si bol blízko tým, ktorí tak veľmi potrebujú byť potešení a posilnení vo svojom smútku a v bolesti. Prichádzaj k nim ako ten lekár najvyšší, ktorý vie liečiť a zahojiť rany a zotrieť slzy. Ďakujeme, že nádej ktorú prinášaš, sa nevzťahuje len na náš pozemský život, ale má nebeskú perspektívu, pretože si ju pre nás získal najväčším dôkazom svojej lásky – svojou zástupnou obeťou na kríži. Ďakujeme, že prichádzaš ako Spasiteľ sveta, aby si sa stal Spasiteľom každého, kto Ťa do svojho srdca a života prijme.

Prosíme, toto svoje dielo konaj v nás i počas tohto adventu, aby naše čakanie na Teba sa naplnilo radostným stretnutím s Tebou v Tvojom slove, ktoré obnoví našu vieru, naše srdcia a životy. A prosíme, svojím slovom nás požehnaj i teraz. *Amen*

Text zo Starého zákona: Veľpieseň 5,2-16

² **Spím, ale srdce mi bdie.** Môj milý klope: „**Otvor mi**, sestra moja, priateľka moja, holubica moja, moja dokonalá, lebo hlavu mám celú od rosy, kadere svoje od nočných kropají.“ ³ „Sukňu som si vyzliekla, mám si ju **azda** znova obliecť? Nohy som si umyla, mám si ich **azda** znova zašpiniť?“ ⁴ Milý môj cez okno natiahol ruku a **moje vnútro zatúžilo po ňom.** ⁵ Vstala som otvoriť môjmu milému, z mojich rúk kvapkala myrha, cez prsty myrha mi pretekala na rukoväť závory. ⁶ **Otvorila som** môjmu milému, ale môj milý už odbehol, **odišiel.** Keď hovoril, bola som **ako bez seba. Hľadala som** ho, ale **nenášla**, volala som ho, ale neodpovedal mi. ⁷ **Našli ma** však strážcovia, ktorí obchádzajú mesto. Strážcovia hradieb ma zbili, dorážali, aj plášť zo mňa strhli. ⁸ Zaprisahávam vás, dcéry jeruzalemské: Ak nájdete môjho milého, čo mu oznámite? To, že **som chorá od lásky!** ⁹ **O čo je tvoj milý lepší** než iní, ty, najkrajšia zo žien? **O čo je tvoj milý lepší** než iní, keď nás tak zaprisahávaš? ¹⁰ Môj milý je svieži a červenolící, najlepší z tisícov. ¹¹ Jeho hlava je sťa lesknúce sa rýdze zlato. Jeho kadere sú ako strapce datľovej palmy, čierne ako havran. ¹² Jeho oči sú ako holubice nad vodnými bystrinami, v mlieku vykúpané, sťa vsadené drahokamy. ¹³ Jeho líca sú balzamová hriadka zarastená voňavými bylinkami. Jeho pery sú ľalie, rosia myrhu, ktorá preteká. ¹⁴ Jeho ruky sú ako zlaté prúty vykladané drahokamom. Jeho brucho je slonovinový skvost obložený zafírmí. ¹⁵ Jeho stehná sú stĺpy z bieleho mramoru položené na zlatých podstavcoch. Jeho výzor je ako Libanon, vzácny je sťa cédre. ¹⁶ Jeho podnebie je presladké, celý je prítľažlivý. Taký je môj milý, taký je môj priateľ, dcéry jeruzalemské!

Milí Bratia a milé Sestry,

Alegorické chápanie tejto biblickej knihy jej pomohlo dostať sa do kánonu. Podľa neho je vzťah Milého a Milej obrazne chápaný ako vzťah Hospodina k Izraelu, vzťah Ježiša Krista k svojej cirkvi. Tento vzťah je založený na výnimočnej láske.

(2-8. v.) Milá spí aj nespí, je v intenzívnom očakávaní príchodu Milého. Patrí jemu, sú si blízki. Aká je to aktuálna myšlienka takto v advente! Kiež by sme poznali toto očakávanie príchodu nášho milého Spasiteľa!

Milý prichádza, jeho hlava je plná rosy – je to obraz požehnanja. Prichádza ale, keď už Milá sa dala na odpočinok, nie je pre ňu vhodná chvíľa sa obliecť a otvoriť. Preto sa bráni, je zdržanlivá, ale zároveň tiež túži po stretnutí s ním. Jej vnútro napokon ňou pohne, ale kým sa spamätá, Milý je už preč. Zostávajú len stopy po ňom – myrha na rukoväti. Milá je preto úplne bez seba, ide ho hľadať, aby ho našla. Tým riskuje aj svoju česť, strážnici ju pokladajú za pochybnú ženu, taká nesmie nosiť závoj, preto jej ho strhnú. Jej vnútorný zápas je výstižne pomenovaný: Je chorá od lásky.

(9-16.v.) Milá opisuje Milého. Vidíme, že je pre ňu jedinečný, výnimočný, nenahraditeľný. Jej priateľky sa pýtajú: *O čo je tvoj milý lepší než iní?* Rôzne pripodobnenia v jej odpovedi sa nám zdajú zvláštne, nezvyčajné. Na tú dobu to bolo inakšie chápané, ale význam tejto obraznej reči nám nie je automaticky známy.

Je svieži a červenolíci – hovorí o jeho čistote a sile, (červená ako krv symbolizuje životnú silu). Milý je teda čistý, vznešený a plný života – tak ho vidí láska. Milý je jedinečný, nikto sa mu nemôže rovnať, najlepší z tisícov. Jeho hlava akoby z rýdzeho zlata. Jeho oči prezrádzajú jeho čistotu a neporušenosť. Jeho pery – je narážka na čistotu jeho slov, reči. Aj z ostatného popisu môžeme vidieť, že láska vidí inakšie, vidí viacej ako bežne vidí ľudské oko.

Pre Milú je jej Milý tak výnimočný a jedinečný že o toto poznanie sa musí podeliť aj so svojimi priateľkami. Túto výnimočnosť môžeme sledovať v našom oddieli. Je to jediná kapitola knihy Veľpieseň, v ktorej je opísaná krása muža, Milého v očiach Milej. A predovšetkým je zdôraznená jeho jedinečnosť, že sa líši od každého iného. Takáto láska vie prijímať a vytrvať, nechce byť dočasná, ani ju nenapadne svojho Milého vymeniť za niekoho iného. Takáto láska je dobrým základom vernosti.

Text z Nového zákona: 1Pt 2,1-12 Živý kameň a svätý národ

¹ **Zhod'te** teda zo seba všetku zlobu i všetku faloš a pokrytectvo, závišť a všetky ohovárania ² a **ako práve narodené deti** túžte po čistom duchovnom mlieku, aby ste od neho **rástli na spásu**, ³ keď ste už okúsili, že **Pán je dobrý**. ⁴ Pristupujte k nemu, **živému kameňu**, ktorý ľudia síce zavrhlí, ale pred Bohom je **vyvolený a vzácny**. ⁵ Aj vy sa **dajte zabudovať ako živé kamene do duchovného domu**, aby ste sa stali **svätým kňazstvom**, ktoré bude prinášať

duchovné obety, príjemné Bohu skrze Ježiša Krista. ⁶ Ved' v Písme je napísané: Hľa, kladiem na Sione kameň uholný, vyvolený, vzácny; **kto verí v neho, nebude zahanbený.** ⁷ Pre vás, veriacich, je **vzácny**, ale pre neveriacich je to **kameň, ktorý stavitelia zavrhlí**; ten sa stal uholným kameňom ⁸ a kameňom úrazu i skalou pohoršenia. Oni sa oň potkávajú, lebo sú neposlušní slovu — na to boli aj určení. ⁹ Vy však ste **vyvolený rod, kráľovské kňazstvo, svätý národ, ľud určený na vlastníctvo, aby ste oznámili veľké skutky toho, čo vás povolal z temnoty do svojho predivného svetla.** ¹⁰ **Kedysi ste neboli ľuďom, ale teraz ste Boží ľud**; prv ste boli bez milosrdenstva, ale teraz ste milosrdenstvo dosiahli.

¹¹ Milovaní, povzbudzujem vás ako cudzincov a pútnikov, **aby ste sa zdržiavali telesných žiadostí, ktoré bojujú proti duši.** ¹² Vaše správanie medzi pohanmi **nech je vzorné, aby tí, čo vás teraz osočujú ako zločincov, videli vaše dobré skutky a v deň navštívenia za to oslavovali Boha.**

Milí Bratia a milé Sestry,

List apoštola Petra oslovuje kresťanov pochádzajúcich z pohanského prostredia, ktorí uverili v Ježiša Krista a začali žiť s Ním. Okúsili, že Pán je dobrý. Samozrejme potrebovali určité usmernenia v tomto novom živote a v týchto veršoch ide predovšetkým o to. Snáď tieto smerodajné rady boli vyslovené práve pri krste, kde sa zaviazali pre nový život s Kristom. Bol to nový začiatok, prvé kroky znovuzrodených Kristom, aj oni, ako práve narodené deti potrebovali potravu, rast v duchovnom zmysle. Pretože koho Pán Ježiš svojím slovom povolal a znovuzrodil, ten musí rásť v tomto novom živote. K tomu je potrebná čistota a výživa. Aj duchovný rast je podmienený výživou, a k tomu je dané slovo Božie, ako duchovné mlieko. Vieme, čo znamená mlieko pre novorodenca, vďaka nemu dorastie k tomu, aby bol spôsobilý prijímať aj tvrdú potravu. Ale chce to túžbu a pravidelnosť, inak nedôjde k rastu. A tak prichádza aj otázka, či poznáme túto túžbu po duchovnej strave, po slove Božom, teda či rastieme alebo len vegetujeme či živoríme duchovne? Okúsili sme, že Boh je dobrý? Aké následky to má na náš duchovný život?

Veriaci nemôže existovať len tak voľne vo svete, je potrebné, aby sa začlenil do spoločenstva veriacich, do rodiny Kristovej. Toto spoločenstvo prirovnáva Peter k budove, ktorej jednotlivé kamene sú vlastne jednotliví kresťania, ktorí spolu tvoria celok. Zároveň tu používa aj ďalší obraz, pri ktorom volá pristupovať k živému kameňu, ktorý je Kristus. On je ten kameň uholný, staviteľmi zavrhnutý, ktorý sa im stal „*kameňom úrazu i skalou pohoršenia*“. Dá sa k Nemu pristupovať aj tak, že svoj život prispôbím Jemu a viedim podľa Neho; ale aj tak, že Ho nepovažujem za vhodného, potrebného lebo sa zariadim po svojom. Ale potom taký je aj výsledok, za následok bude potkýnanie, pohoršenie. Avšak kto verí v Neho, nebude zahanbený.

„Pre vás, veriacich, je vzácny, ale pre neveriacich je to kameň, ktorý stavitelia zavrhlí; ten sa stal uholným kameňom a kameňom úrazu i skalou pohoršenia. Oni sa oň potkávajú, lebo sú neposlušní slovu — na to boli aj určení.“ Peter teda vyzýva svojich adresátov k úplnému oddeleniu sa od predošlého spôsobu života a k plnému odovzdaniu sa Ježišovi Kristovi.

Totíž sa odvoláva na Jeho už vykonané dielo v ich živote, ktoré ich zaväzuje. „Vy však ste vyvolený rod, kráľovské kňazstvo, svätý národ, ľud určený na vlastníctvo, aby ste oznámili veľké skutky toho, čo vás povolal z temnoty do svojho predivného svetla. Kedysi ste neboli ľuďom, ale teraz ste Boží ľud; prv ste boli bez milosrdenstva, ale teraz ste milosrdenstvo dosiahli.“ *Kedysi a teraz.* Vďaka Božiemu vyvoleniu, tí čo si boli cudzí, sa stali rodinou, Jeho rodinou. Akoby sa tu naplnilo proroctvo Ozeáša, ktorý prorokuje: *Zasejem si ju v krajine a zmilujem sa nad Neomilostenou, poviem Nie môjmu ľudu: ‚Ty si môj ľud‘ a on povie: ‚Môj Boh‘.*“ (2,25) Sú vyvolený rod, kráľovské kňazstvo, svätý národ, ľud určený na vlastníctvo. Čiže majú slobodný prístup k Bohu ako mali kňazi; svätý národ, čiže Jemu patriaci ľud, ktorý je posvätený preto, lebo je Božím vlastníctvom. Jeho úlohou je zvestovať skutky Božie. Platí to odvtedy aj pre všetky Božie deti, o každom, kto patrí Jemu. K tomu sme totiž povolaní.

Čo sa týka svätosti, čiže čistoty života, tu zdôrazňuje Peter, že „*Zhod'te teda zo seba všetku zlobu i všetku faloš a pokrytectvo, závisť a všetky ohovárania*“. Čiže hovorí o svätosti v zmysle, ako o špinavom odevu, ktorý treba vyzliecť. Aj tým sa naznačuje dočasnosť nášho pobudnutia tu na zemi, sme ako cudzinci a pútnici ktorí sa tu nezariaďujú na večné časy. Patria inam, preto ich neviažu ponuky a žiadosti tohto sveta, zdržia sa všetkého, čo by ich brzdilo v nasledovaní Krista. Čistota ich života a praktická láska, ktorú preukazujú, vzorné správanie a dobré skutky môžu byť tým dôveryhodným príkladom a svedectvom pre svet, ktorý ešte Krista nepozná. Platí to aj o nás?

Modlitba:

Pane Ježišu, ďakujeme, že neodchádzaš od našich dverí, keď sa nám nechce otvárať; ďakujeme, že ešte trvá čas, kedy prejavuješ o nás záujem a presvedčaš nás o svojej láske k nám. Nech nedopadneme, ako Milá, ktorá zmeškala vhodnú príležitosť na stretnutie, nech sa naše adventné očakávanie naplní radostným stretnutím s Tebou v Tvojom slove.

Ďakujeme za zvesť Tvojho slova, že si prišiel, aby tí, kto kedysi neboli ľuďom, sa stali Božím ľuďom. Ďakujeme, ak toto *kedysi a dnes* aj my sme prežili a môžeme vyznávať. Preto prosíme, uspôsob nás, aby sme aj my, ako Tvoj ľud, hlásali Tvoje veľké skutky. Pomôž, aby naše vzorné vedenie života zodpovedalo Tvojmu vyvoleniu a povolaniu k čistote a svätosti; nech naše skutky sú pred svetom svedectvom o Tebe; nech žijeme ako povolaní z temnoty do Tvojho predivného svetla. Ďakujeme, že kto verí v Teba, nebude zahanbený. Zostaň pre nás tým uholným kameňom, ktorý je dobré akceptovať, aby sme sa riadili Tebou a boli ako živé kamene duchovného domu. Aj o náš duchovný dom, o naše duchovné spoločenstvo Ťa prosíme, aby si ho zachoval, posilnil, rozšíril. Ochraňuj nás a zachovaj vo viere a poslušnosti. *Amen*

Otče náš... Požehnanie...

Závěrečná píseň: 339 – Ježíš, moja radosť...